

stændige individer som alle andre, og derfor bør de selvfølgelig også have mulighed for at træffe dette valg. Om vi skal give tilladelse til, at forældrene bliver underrettet, kommer jeg tilbage til senere.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Nu skal jeg ikke sådan generelt set blande mig i, hvilke uenigheder der må være i SF om det her spørgsmål. Det, jeg godt kunne tænke mig, var, at fru Margrete Auken kom med lidt mere præcise argumenter for, hvorfor SF ikke kan støtte det her forslag.

Det kan ikke være sådan, at man med henvisning til nogle bemærkninger og med henvisning til, at Fremskridtspartiet nok har nogle onde hensigter, ikke kan støtte det her forslag.

Jeg synes ikke, fru Margrete Auken kom med nogen argumenter overhovedet ud over sådan moralske overvejelser om, at der nok også var andre over 18 år, som havde det slemt. Det er jo ikke noget som helst argument, så vidt jeg kan se, for, at en muligvis meget lille gruppe – måske drejer det sig om en håndfuld, måske drejer det sig om 20, det er sådan set lige meget, for det drejer sig om deres personlige retssikring – skal tvinges til noget. Det er et fysisk overgreb imod deres krop, at man tvinger dem til at få et barn i en alder af 16 år, hvis ikke de selv ønsker det.

Jeg kan ikke forstå, hvis det er sådan, at det skulle være SF's holdning, også selv om det drejer sig om en lille gruppe.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg har udtrykkelig ikke sagt, at vi havde den diametralt modsatte holdning – hvis hr. Tom Behnke havde hørt efter. Jeg sagde, at vi var usikre, og at vi er delt på spørgsmålet. Det må vel være nok til, at det kan fise ind også i det mere eller mindre påskruede hoved hos hr. Tom Behnke.

Så til det, som jeg er interesseret i og måske fik sagt for kort i diskussionen om Kristeligt Folkeparti: Jeg mener, at vi i 10, 15, 20 år har haft et problem med, at vi næsten ikke har kunnet diskutere abort i det her samfund, fordi man i den grad blev skubbet over i den ene eller den anden bås. Jeg har som præst i hvert fald nogle gange, selv om jeg er en meget stor modstander af abort, set det som en løsning på det her problem. Jeg er ikke modstander af fri abort. Jeg har rådgivet om det i mit præstearbejde, og det har

jeg, fordi det har været i situationer, hvor jeg mente, at det var det bedste råd, jeg kunne give, og jeg har fået hvæsende svar tilbage nogle gange også. Så det er ikke dér, den ligger.

Jeg siger bare, at der skete meget, meget mere, da man lavede loven om fri abort, og det var mit argument. Så har jeg også sagt til hr. Bruno Jerup, at fordi man i virkeligheden privatiserede, blev kvinderne ladt meget mere i stikken end før.

Det er meget svært for en kvinde over for en arbejdsgiver i dag at sige, at hun skal have et barn, for det er hun jo selv ude om nu. Man inddrager ikke venner og bekendte, man inddrager ikke forældrene, man inddrager tit ikke engang kæresten – eller manden for den sags skyld. Men kæresten i hvert fald.

Det spørgsmål, en ung kvinde mødes med, hvis hun har en besværlig graviditet i dag, er: Skal du have det? I stedet for skulle vi sige: Hvad kan vi hjælpe med?

Der er altså et eller andet her, jeg har fat i, og når jeg så siger, at nu må vi ikke sådan flytte det signal yderligere ned, så er det dét, der er mit problem ved lovforslaget.

Jeg mener, at det er svagt begrundet. Jeg er enig i, vi ikke skal tvinge unge til at gennemføre en graviditet, hvis ikke de vil, og det tror jeg ikke der er nogen, der har modsat sig her. Men hvordan virker systemet i dag? Det vil vi godt have undersøgt. Det er overraskende for mig, når det nu er en tredje gang, forslaget er fremme, at vi så ikke har et bedre belæg for det, for det er et nødvendigt forslag af hensyn til den gruppe unge, som der skal tages hensyn til.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Det var fru Margrete Auken også inde på i sit tidligere indlæg. Fru Margrete Auken står uforstående over for, at vi overhovedet skal have debatten, hvis ikke der er noget problem.

Hvis nu systemet fungerer, hvorfor så overhovedet have debatten. Dét er jeg bestemt ikke enig i. I Fremskridtspartiet fremsætter vi gerne forslag i Folketinget, hvis der er problemer ude i det virkelig liv, men vi fremsætter sandelig også forslag af mere principielle grunde, uden at der nødvendigvis behøver at være et konkret problem. Vi er ikke et parti, der slår op i B.T. om morgenen og ser, hvad der er problemet i dag og laver lovforslag ud fra det. Det gør vi ikke. Vi kan godt tænke lidt længere frem og lave en tilretning af lovgivningen, så den er hensigtsmæs-